

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR AB SEB BANKO GINČO NAGRINĖJIMO**

2026-04-10 Nr. 429-111
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėja) prašymą išnagrinėti tarp jos ir AB SEB banko (toliau – bankas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

Pareiškėja ir bankas yra sudarę mokėjimo paslaugų teikimo sutartis, kurių pagrindu pareiškėjai buvo atidaryta banko sąskaita Nr. *[duomenys neskelbiami]* (toliau – Sąskaita) ir teikiamos kitos mokėjimo paslaugos.

2025 m. birželio 16 d. 2 val. 2 min. 36 sek. iš Sąskaitos į Y. Y. (toliau – Gavėjas) mokėjimo sąskaitą Nr. *[duomenys neskelbiami]* finansų įstaigoje *Modulr FS Europe Limited* buvo įvykdytas 2 400 Eur momentinis¹ mokėjimas (toliau – Ginčijamas mokėjimas), kuris buvo inicijuotas ir patvirtintas pareiškėjos mobiliajame telefone įdiegtos programėlės „Smart-ID“ (toliau – „Smart-ID“) PIN2 kodu 2025 m. birželio 15 d. 23 val. 14 min. 47 sek.

2025 m. birželio 16 d. 10 val. 57 min. pareiškėja telefonu pranešė bankui, kad Sąskaitos išrašę pastebėjo Ginčijamą mokėjimą, kurio pati neatliko.

Bendraudama su banku, pareiškėja nenurodė aplinkybių, jog būtų susidūrusi su kokiais nors trečiųjų asmenų jos atžvilgiu galimai atliktais sukčiavimo veiksmais. Paklausta banko, ar negavo kokių nors įtartinų pranešimų iš neva Valstybinės mokesčių inspekcijos, Valstybinio socialinio draudimo fondo valdybos ar pan. ir (ar) nespaudė kokių nors nuorodų, pareiškėja tokias aplinkybes paneigė. Pareiškėja paminėjo, kad 2025 m. birželio 15 d. vakare atliko keletą mokėjimo operacijų (pvz., bendrovei „Ignitis“ atsiskaitymą už suvartotą vandenį ir pan.). Banko paprašyta prisiminti, ar tuo metu nesusidūrė su kokiomis nors įtartinomis situacijomis, kai nepavyko prisijungti prie pareiškėjos paminėtos bendrovės „Ignitis“ ar kitų subjektų interneto svetainių ir (ar) buvo vis prašoma pakartoti prisijungimo veiksmus, pareiškėja taip pat nurodė, kad su tokiomis situacijomis nesusidūrė.

Pareiškėja reikalavo banko grąžinti jai Ginčijamo mokėjimo sumą, tačiau bankas šio reikalavimo netenkino.

Nesutikdama su banko sprendimu, pareiškėja kreipėsi į Lietuvos banką. Pareiškėja teigė, kad iš jos Sąskaitos įvyko pinigų vagystė, ir reikalavo, kad bankas grąžintų Ginčijamo mokėjimo sumą.

Atsiliepime bankas nurodė nesutinkantis su pareiškėjos reikalavimu ir prašė jį atmesti. Bankas teigė, kad Ginčijamo mokėjimo, kurį pareiškėja pati patvirtino „Smart-ID“ PIN2 kodu, inicijavimą ir įvykdymą lėmė pačios pareiškėjos didelis neatsargumas ir dėl to su šio mokėjimo įvykdymu susiję nuostoliai tenka pačiai pareiškėjai.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių (toliau – Taisyklės) 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai

¹ Momentinis mokėjimas – lėšų iš mokėtojo mokėjimo sąskaitos gauto mokėjimo nurodymo pagrindu pervedimas, kuris bet kurią dieną ir bet kuriuo metu įvykdomas nedelsiant (Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymo 2 straipsnio 40¹ dalis).

remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Šalių ginčas kilo dėl banko atsisakymo grąžinti pareiškėjai Ginčijamo mokėjimo sumą (2 400 Eur) pagrįstumo.

Ginčo šalis sieja sutartiniai mokėjimo paslaugų teikimo santykiai. Mokėjimo paslaugų teikėjų veiklą, mokėjimo paslaugų teikimą, mokėjimo operacijų autorizavimą ir vykdymą, mokėjimo paslaugų vartotojų ir mokėjimo paslaugų teikėjų teises ir pareigas, susijusias su mokėjimo paslaugomis, kai mokėjimo paslaugų teikimas yra verslas, reglamentuoja Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymas.

Siekiant išspręsti šalių ginčą ir pasisakyti dėl pareiškėjos reikalavimo bankui pagrįstumo, Lietuvos banko vertinimu, būtina nustatyti, ar bankas turėjo (turi) pareigą grąžinti pareiškėjai Ginčijamo mokėjimo sumą.

Vadovaujantis Mokėjimų įstatymo 43 straipsnio 3 dalimi, kai įvykdytos visos mokėtojo ir mokėjimo paslaugų teikėjo mokėjimo paslaugų teikimo sutartyje nustatytos sąlygos, mokėtojo sąskaitą tvarkantis mokėjimo paslaugų teikėjas negali atsisakyti įvykdyti mokėjimo nurodymo vykdyti mokėjimo operaciją, nesvarbu, ar mokėjimo nurodymas inicijuotas mokėtojo, įskaitant inicijavimą per mokėjimo inicijavimo paslaugos teikėją, gavėjo ar per gavėją, išskyrus atvejus, kai tai draudžia kiti teisės aktai.

Mokėjimų įstatymo 42 straipsnio 2 dalis nustato galimybę mokėjimo paslaugų vartotojui ir mokėjimo paslaugų teikėjui susitarti, kad mokėjimo paslaugų teikėjui pateiktas mokėjimo nurodymas būtų pradėtas vykdyti vėlesne, negu mokėjimo nurodymas pateiktas ir (ar) gautas, data (pvz., mokėtojas savo mokėjimo paslaugų teikėjui pateiktame mokėjimo nurodyme vykdyti konkrečią mokėjimo operaciją, gali šiame nurodyme nurodyti, kad mokėjimo operacija būtų pradėta vykdyti ir (arba) įvykdyta kitą dieną, po kelių dienų ar pan.).

Remiantis bylos duomenimis, Ginčijamo mokėjimo inicijavimas ir autorizavimas pagal bendruosius išorinius požymius atitiko ginčo šalių iš anksto sutartą pareiškėjos sutikimo vykdyti mokėjimo operaciją davimo formą ir tvarką. Ginčijamas mokėjimas buvo inicijuotas per pareiškėjos banko interneto banke turimą asmeninę paskyrą (toliau – Paskyra), prie kurios prisijungta 2025 m. birželio 15 d. 23 val. 13 min. 52 sek., panaudojus tuos prisijungimo duomenis, kurie turėjo būti žinomi tik pačiai pareiškėjai². Duomenų, kurie leistų nustatyti, kam (pareiškėjai ar kitam asmeniui) priklausė ir (arba) kieno (pareiškėjos ar kito asmens) žinioje buvo įrenginys, iš kurio tuo metu prisijungta prie Paskyros, byloje neturima.

Imperatyvaus draudimo jungtis prie Paskyros iš kitų, negu pareiškėja įprastai šalių sutartinių santykių metu naudojo, įrenginių ir (ar) per Paskyrą inicijuoti ir (arba) atlikti mokėjimo operacijas Gavėjui nei ginčo šalių sudarytos sutartys, nei teisės aktai pareiškėjai nenumatė.

Duomenų, jog nagrinėjamam ginčui aktualiu laikotarpiu į banko vidaus sistemas būtų įsilaužta ir (arba) jos būtų buvusios paveiktos kokių nors techninių trikdžių, dėl kurių prisijungimo prie Paskyros ir (ar) kiti pareiškėjos duomenys dėl nuo banko priklausančių aplinkybių būtų galėję tapti žinomi ar kitaip prieinami tretiesiems asmenims, taip pat nenustatyta. Vadinas, jei pirmiau nurodytais duomenimis pasinaudojo ir 2025 m. birželio 15 d. 23 val. 13 min. 52 sek. prie Paskyros prisijungė ne pati pareiškėja, o tretieji asmenys, šiuos duomenis tretieji asmenys turėjo gauti kitais, negu prieš tai aptarti, būdais.

Svarbu pažymėti, kad nagrinėjamu atveju vien prisijungimo prie Paskyros duomenų žinojimas savaime nesuteikė galimybės tretiesiems asmenims prisijungti prie Paskyros ir per ją inicijuoti Ginčijamą mokėjimą. Šiems veiksams atlikti buvo būtinas jų patvirtinimas pareiškėjos turima atpažinties priemone, t. y. „Smart-ID“.

Bankas pateikė įrodymus, patvirtinančius, kad 2025 m. birželio 15 d. 23 val. 13 min. 52 sek. prisijungimas prie Paskyros buvo patvirtintas pareiškėjos „Smart-ID“ PIN1 kodu, o po beveik 1 minutės Paskyroje inicijuotas Ginčijamas mokėjimas – pareiškėjos „Smart-ID“ PIN2 kodu.

Aplinkybių, kad ginčui aktualiu laikotarpiu būtų praradusi savo telefoną, kuriame įdiegta jos „Smart-ID“, arba kad šis telefonas tuo metu būtų buvęs kitų asmenų, o ne jos pačios žinioje, pareiškėja nenurodė. Taigi, objektyvaus pagrindo manyti, kad pirmiau nurodytus tvirtinimo „Smart-ID“ veiksmus iš savo telefono atliko ne pati pareiškėja, Lietuvos bankas neturi.

Įrodymų pakankamumo taisyklė civiliniame procese grindžiama vadinamąja tikėtinumo

² Ginčijamas mokėjimas buvo inicijuotas, t. y. mokėjimo nurodymas vykdyti Ginčijamą mokėjimą bankui pateiktas, per Paskyrą 2025 m. birželio 15 d. 23 val. 14 min. 37 sek. Mokėjimo nurodyme bankui buvo nurodyta Ginčijamą mokėjimą įvykdyti, t. y. nurašyti iš Sąskaitos Ginčijamo mokėjimo sumą ir ją pervesti į Gavėjo mokėjimo sąskaitą, 2025 m. birželio 16 d.

taisykle (tikimybių pusiausvyros principu). Kasacinio teismo jurisprudencijoje ne kartą pažymėta, kad įrodinėjimas civiliniame procese turi savo specifiką, – nenustatyta, kad išvadą apie tam tikrų faktų buvimą galima daryti tik tada, kai dėl jų egzistavimo absoliučiai nėra abejonių; išvadą apie faktų buvimą teismas civiliniame procese gali daryti ir tada, kai tam tikros abejonės dėl fakto buvimo išlieka, tačiau byloje esančių įrodymų visuma leidžia manyti esant labiau tikėtina atitinkamą faktą buvus, nei jo nebuvus³.

Iš banko pateiktų duomenų matyti, kad pareiškėjai jos telefone 2025 m. birželio 15 d. 23 val. 13 min. 30 sek. pateiktame pranešime, kuriuo buvo prašoma patvirtinti prisijungimą prie Paskyros „Smart-ID“ PIN1 kodu, buvo parodytas tekstas *„Jungiatės prie SEB interneto banko“*, o tos pačios dienos 23 val. 14 min. 37 sek. pateiktame pranešime, kuriuo buvo prašoma patvirtinti Ginčijamą mokėjimą „Smart-ID“ PIN2 kodu – tekstas *„2 400,00 EUR i saskaita [duomenys neskelbiami]“*. Abiem atvejais pareiškėjai buvo sudaryta galimybė aktyviais veiksmais pasirinkti „Patvirtinti“ arba „Atšaukti“ inicijuotą veiksmą, tačiau pareiškėja pasirinko patvirtinti pranešimuose nurodytus veiksmus ir telefone suvedė atitinkamus „Smart-ID“ PIN kodus: pirmuoju atveju – PIN1 kodą, taip patvirtindama jos vardu atliktą prisijungimą prie Paskyros, o antruoju – PIN2 kodą, taip patvirtindama Paskyroje jos vardu inicijuotą Ginčijamą mokėjimą.

Duomenų, kurie leistų objektyviai nustatyti ir (arba) įvertinti, ar, kada ir (arba) kokia forma pareiškėja galėjo nukentėti nuo galimo trečiųjų asmenų sukčiavimo, pareiškėja nei bankui, nei vėliau Lietuvos bankui nepateikė.

Pareiškėja nurodė, kad dėl Ginčijamo mokėjimo ir galimų trečiųjų asmenų neteisėtų veiksmų kreipėsi į policijos įstaigą, ir pateikė Vilniaus apygardos prokuratūros Vilniaus apylinkės prokuratūros 3-ojo skyriaus 2025 m. rugpjūčio 28 d. nutarimo sustabdyti ikiteisminį tyrimą (toliau – IT nutarimas) kopiją.

Remiantis IT nutarimo duomenimis, ikiteisminio tyrimo metu pareiškėja nurodė, kad: 1) 2025 m. birželio 15 d. apie 23 val. (tikslaus laiko neprisiminė) atliko keletą mokėjimo operacijų, skirtų apmokėti komunalines paslaugas; 2) patikrinusi bendrovių „Ignitis“, „Vilniaus vandenys“ ir „Šilumos tinklai“, kurioms atliko pirmiau nurodytas mokėjimo operacijas, interneto svetaines, matė, jog šių bendrovių jai išrašytos sąskaitos, kurias ji siekė apmokėti, buvo apmokėtos; 3) atlikdama šias mokėjimo operacijas ji nieko įtartino nepastebėjo ir viską darė įprasta tvarka, kaip ir ne kartą anksčiau; 4) jokių įtartinų skambučių nesulaukė; 5) jokių įtartinų nuorodų negavo ir nespaudė; 6) tik ji turėjo prisijungimo prie Paskyros duomenis ir niekam jų neperdavė; 7) kas galėjo atlikti Ginčijamą mokėjimą, ji nežino, nes nieko neįtaria.

IT nutarime taip pat nurodyta, kad pareiškėjos telefono apžiūros metu šiame telefone nepastebėta jokių įtartinų programų, tačiau interneto naršyklės istorijoje aptikta, kad 2025 m. birželio 15 d. *„buvo atidaryti tinklalapiai „15min“, „Ignitis“, „lietuva-bank.icu“, du kartus atidaryta „Quick Pay“, tris kartus atidaryta „Seb bankas“, du kartus atidaryta „Quick Pay“, tris kartus atidaryta „Seb bankas“, du kartus atidaryta „Quick Pay“, „Savitarna“ ir „Šilumos tinklai“. Be „lietuva-bank.icu“ ir „Quick Pay“ įtartinų nuorodų neatidaryta. Daugiau tyrimui reikšmingos informacijos nerasta.“*

IT nutarime, be kita ko, paminėta, kad ikiteisminio tyrimo metu: 1) buvo gauti Gavėjo finansų įstaigos paaiškinimai ir kiti duomenys apie Gavėją ir jo mokėjimo sąskaitą, į kurią buvo pervesta Ginčijamo mokėjimo suma; 2) policijos registruose ir Integruotoje baudžiamojo proceso informacinėje sistemoje nerasta duomenų, kad Gavėjas ir (ar) jo mokėjimo sąskaita dominuotų kitų įstaigų atliekamuose ikiteisminiuose tyrimuose; 3) buvo susisiepta su asmeniu, kuriam priklauso IP adresas, iš kurio ginčui aktualiu laikotarpiu buvo prisijungta prie Paskyros, ir nustatyta, kad minėtas asmuo nėra susijęs su nusikalstamos veikos padarymu, o jo IP adresu galėjo būti pasinaudota, naudojant VPN ar proxy programas; 4) buvo kreiptasi į Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybą dėl galimybės išaldyti į Gavėjo mokėjimo sąskaitą pervestą Ginčijamo mokėjimo sumą, tačiau ši tarnyba informavo, kad nagrinėjamu atveju Ginčijamas mokėjimas netenkina teisės aktuose nustatytų privalomų sąlygų, kurioms esant tokia išaldymo galimybė būtų.

Iš IT nutarime nurodytų aplinkybių matyti, kad ikiteisminio tyrimo metu tikslių sukčiavimo, su kuriuo pareiškėja galimai susidūrė, aplinkybių ir pareiškėjos atžvilgiu sukčiavimo veiksmus atlikusio konkretaus asmens nustatyti nepavyko. Tačiau, remiantis pareiškėjos telefono interneto naršyklėje aptiktais įtartiniais interneto svetainių adresais (t. y. *„lietuva-bank.icu“* ir *„Quick pay“*), IT nutarime daroma prielaida, jog Ginčijamo mokėjimo suma iš pareiškėjos Sąskaitos galėjo būti

³ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2008 m. rugpjūčio 25 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-304/2008; 2009 m. kovo 16 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-101/2009 ir kt.

pasisavinta po to, kai pareiškėja, siekdama apmokėti komunalines paslaugas, kažkuriuo metu galimai prisijungė prie kenkėjiškos interneto svetainės ir joje suvedė prisijungimo prie Paskyros duomenis. IT nutarime pažymėta, kad Nacionalinio kibernetinio saugumo centro interneto svetainėje⁴ pareiškėjos telefono interneto naršyklėje aptikta interneto svetainė „*lietuva-bank.icu*“ yra įtraukta į kenkėjiškų interneto svetainių sąrašą.

Atkreiptinas dėmesys, kad pareiškėjos „Smart-ID“ naudojimo ir (ar) šia priemone jos atliktų tvirtinimo veiksmų aplinkybės IT nutarime neapertos.

Esant situacijai, kai ginčo byloje turimi objektyvūs duomenys liudija, kad be pareiškėjos aktyvių veiksmų jokie tretieji asmenys nebūtų galėję prisijungti prie Paskyros ir joje inicijuoti Ginčijamą mokėjimą (juo labiau patvirtinti šiuos veiksmus pareiškėjos „Smart-ID“ PIN kodais), tačiau pareiškėja objektyvių paaiškinimų ir įrodymų dėl savo pačios veiksmų ir (arba) kitų aplinkybių, galėjusių lemti neteisėtą pasinaudojimą Paskyra, nepateikia, galimybės nustatyti, kas (pareiškėja ar tretieji asmenys) ir kaip (teisėtai ar neteisėtai, su pareiškėjos žinia ar be jos ir pan.) ginčiui aktualiu laikotarpiu prisijungė prie Paskyros ir joje inicijavo Ginčijamą mokėjimą, nėra.

Kaip nurodyta pirmiau, Taisyklių 44 punktą nustato, kad vartojimo ginčai nagrinėjami laikantis rungimosi, operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Bendradarbiavimo pareiga yra ypač svarbi ginčiuose, kai mokėtojas neigia atlikęs ar autorizavęs mokėjimo operaciją ir teigia, kad jo mokėjimo priemonė buvo panaudota neteisėtai, nes būtent mokėtojas paprastai gali žinoti, kokius veiksmus jis atliko su mokėjimo priemone (ar jos duomenimis) ir kokiomis aplinkybėmis ji galėjo būti prarasta ar panaudota neteisėtai. Mokėtojui nebendradarbiaujant ar nepateikus objektyviais įrodymais pagrįstos informacijos apie jo atliktus veiksmus, jų priežastis ir tikslus, nei mokėjimo paslaugų teikėjas, nei Lietuvos bankas negali tinkamai įvertinti mokėtojo elgesio. Tokia informacija yra būtina sprendžiant atsakomybės už mokėjimo operaciją klausimą ir siekiant išvengti piktnaudžiavimo ir (ar) nepagrįsto atsakomybės perkėlimo vienai iš ginčo šalių.

Įvertinus pirmiau nurodytas aplinkybes ir ginčo šalių Lietuvos bankui pateiktus duomenis, objektyvaus ir pakankamo pagrindo teigti, jog nagrinėjamu atveju bankas, vadovaudamasis Mokėjimų įstatymo 43 straipsnio 3 dalimi, nepagrįstai priėmė vykdyti bei 2026 m. birželio 16 d. įvykdė Ginčijamą mokėjimą ir dėl to jam kilo pareiga grąžinti pareiškėjai Ginčijamą mokėjimo sumą, Lietuvos bankas nenustatė.

Papildomai pažymėtina, kad dėl Ginčijamo mokėjimo pareiškėja kreipėsi į banką ne tik praleidusi Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 1 dalyje nustatytą terminą⁵, per kurį ji, kaip mokėtoja, turėjo teisę atšaukti mokėjimą nurodymą vykdyti šį mokėjimą, bet ir po to, kai šis mokėjimas buvo faktiškai įvykdytas. Taigi, pareiškėjos kreipimosi į jį metu pareigos ar galimybės savarankiškai atšaukti Ginčijamą mokėjimą bankas neturėjo. Nepaisydamas to, bankas dėjo pastangas padėti pareiškėjai atgauti Ginčijamo mokėjimo sumą ir tuo tikslu kreipėsi į Gavėjo finansų įstaigą dėl galimybės sugrąžinti pareiškėjai šio mokėjimo sumą, tačiau Gavėjas ir (ar) jo finansų įstaiga dėl ne nuo banko priklausiusių aplinkybių šios sumos negrąžino.

Nenustačius objektyvių aplinkybių, dėl kurių bankas turėtų grąžinti pareiškėjai Ginčijamo mokėjimo sumą, pagrindo laikyti pareiškėjos reikalavimą bankui pagrįstu ir jį tenkinti nėra, todėl pareiškėjos reikalavimas yra atmestinas.

Šiame sprendime dėl esminių šalių išdėstytų argumentų ir nurodytų aplinkybių pasisakyta. Kiti šalių argumentai ir (ar) nurodytos aplinkybės neturi esminės reikšmės Lietuvos banko sprendimo teisėtumui ir pagrįstumui, todėl dėl jų Lietuvos bankas plačiau nepasisako. Lietuvos banko pareiga priimti motyvuotą sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detaliam atsakyti į kiekvieną šalių argumentą ir (ar) teiginį⁶.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų

⁴ <https://www.nksc.lt/doc/vasaris/siena-nksc.txt>.

⁵ Vadovaujantis Mokėjimų įstatymo 44 straipsnio 1 dalimi, mokėjimo paslaugų vartotojas negali atšaukti mokėjimo nurodymo po to, kai jį gauna mokėtojo mokėjimo paslaugų teikėjas.

⁶ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2010 m. spalio 5 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-382/2010; 2010 m. gruodžio 20 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2010 ir kt.

ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjos X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis